

EILC beszámoló – Tampere 2010

Név:	Papp Máté
Küldő intézmény:	Óbudai Egyetem
EILC kurzus helye:	Finnország , Tampere
EILC kurzust szervező intézmény:	University of Tampere
Kurzus időpontja:	2010. augusztus 2- 2010. augusztus 20.
E-mail cím:	mate.rkk@gmail.com

Város: TAMPERE

Tampere Finnország harmadik legnagyobb városa 200 000 feletti lakossággal, központja két nagy tó találkozásánál, a rövid Tammerkoski folyó mentén terül el. Régi időkben a csatorna vízenergiáját hasznosították a gyárak, így a városban gyorsan fejlődött az ipar. Jellemző volt a textil- valamint acélipar, mára azonban modern ágazatok, információtechnológia és telekommunikáció vették át a főszerepet. A városképet meghatározzák a vörös téglából épült gyárépületek és a magas kémények. Mindezek ellenére Tampere barátságos kis város sok látnivalóval. A centrumban is sok zöld terület található, kicsit távolabb viszont mindenhol kisebb-nagyobb erdők ölelik körbe a lakó övezeteket. Az emberek a természet közelében élnek, nem ritkaság mókusokat vagy nagytestű nyulakkal találkozni lakott területeken sem. A város legjellegzetesebb épülete, a Näsienneula torony egy nagy szórakoztató központban található, ahol a vendégeket delfin show, akváriumok, planetárium és rengeteg hullámvasúttal felszerelt vidámpark várja. A Vapriikki múzeumközpontban megismerhetjük Tampere forradalmi múltját, betekintést nyerhetünk az ipar fejlődésébe napjainkig, valamint érdekes kiállításokat tekinthetünk meg többek közt a medvékről, a jégkorongról, a cipőkről és gyermekjátékokról. Meglehetősen színes felhozatal. A városban található még ezen kívül Lenin múzeum, ásvány kiállítás és a finnek nagy kedvence: a Múminok múzeuma. Számomra az ortodox templom volt a legmegkapóbb, hiszen Magyarországon nem jellemző a hagymakupola, valamint a rusztikus katolikus székesegyház, amely durva kő burkolatával szintén eltér a számomra megszokottaktól. Mivel Finnországról mesélek, ki kell térnem a tavakra is. Tavak vannak mindenhol, a városon belül, kívül és körül. A tavak amellett, hogy gyönyörű panorámát kölcsönöznek a tájnak, felüdülést is jelentenek egy-egy meleg augusztusi napon, vagy éppen a forró finn szauna után.

Utazás:

Budapestről közvetlen repülő járatok vannak Helsinkibe (Malév) és Turkuba (WizzAir). A két város nagyjából azonos távolságra van Tamperétől, hozzávetőlegesen kétórányi buszozás / vonatozás. Valószínűleg a legolcsóbb jegyeket a WizzAir kínálja, ha az ember hónapokkal az utazás előtt tudja az utazás időpontját, nekem viszont csak június közepén derült ki, hogy az EILC kurzuson is részt vehetek, ezért addig vártam a repülőjegy foglalással. Végül egy ismerősön keresztül elég jutányos áron sikerült retúrjegyet vásárolni Helsinkibe, müncheni átszállással a Lufthansa-tól.

A kurzust szervező egyetemről kapott információs csomagban minden részletesen és világosan le volt írva. Kérkezés előtt a tutorom felvette velem a kapcsolatot, telefonszámot cseréltünk és megbeszéltük a leglényegesebb dolgokat e-mailen keresztül. Szerencsém volt, mert a München-Helsinki járaton két finn lány ült mellettem, és az egyikük ugyanazzal az expressz busszal utazott Tamperébe, mint én. Így aztán nem jelentett gondot az első finn kaland. Tamperében a buszállomáson már várt rám egy nemzetközi tutor, akivel körbeautóztuk gyorsan a város fontosabb részeit (egyetem, kórház, szupermarket), majd hazafurikáztunk az új otthonomba. A kiutazásom tehát gyakorlatilag zökkenőmentes volt. A városon belül jó a tömegközlekedés, csak buszok járnak, de nincs is szükség másra. Rengetegen kerékpároznak. A lehetőségek adóttak, mindenhol van kiépített kerékpárút és nincsenek nagy szintkülönbségek. Használt kerékpárt nem annyira egyszerű találni, de nem lehetetlen. Az egyik barátnőm 50 €-ért vásárolt egy jó állapotban lévő agyváltós bringát, én ingyen kaptam kölcsön az egyik tutortól egy öreg kontrasz gépet. Ha az ember kitartóan érdeklődik, annak előbb-utóbb meg lesz a gyümölcse. A harmincnapos buszbérlet ára 30 €, viszont nem árt tudni, hogy az éjszakai buszozás plusz 2,5 € extra.

Tájékoztató:

Elégedett vagyok a szervezők tájékoztatásaival. Mind a kurzus előtt és közben folyamatosan kaptuk az instrukciókat. A finnek nagyon szeretik tökéletesen betartani az időpontokat, itt késés nincs. Természetesen nehéz volt összehangolni 48 különböző diákot, főként a mediterrán és déli részről származó hallgatóknak okozott olykor nehézséget a pontosság, de ebből sosem volt probléma. Mindenki megpróbált alkalmazkodni a finn ritmushoz. A három hét részletes programját már hetekkel a kurzus előtt megkaptuk az információs csomagban, itt a regisztrációs napon pedig nyomtatott formában, sok más hasznos nyomtatvány mellett. A szabadidős tevékenységekről mindig kaptunk még egy-egy külön nyomtatványt az e-maileken kívül, így senkit nem érthettek meglepetések. Egy mondatban összefoglalva: Minden meg volt tervezve és minden megvalósult.

Szállás:

Tamperében –csak úgy mint a többi finn városban- a hallgatók szállását külön szervezet intézi. A jelentkezés online történt, ki kellett tölteni egy űrlapot. Ezután jött az izgalmas várakozás. Tamperében elég nehéz helyzetben vannak a hallgatók szállás tekintetében, a cserediákok részére azonban szerencsére túlnyomó többségben biztosítanak szállást. Egy négyszobás lakásban kaptam saját szobát, 6 kilométerre az egyetemtől és a belvárostól. Ára 200 €/hó, ami elég korrekt finn viszonylatban. Szerencsésnek mondhatom magam, mert az EILC kurzus után Tamperében folytatom a tanulmányaimat, ezért nem kellett külön bajlódnom két külön szállás foglalásával és költözködéssel. Öt hónap egy szobában. A szoba tágas, egyszerűen felszerelt, kicsit monoton volt. Fehér fal, nagy fehér szekrény, könyvespolc, ágy, asztal és szék. De pár hét alatt igazán otthonossá varázsoltam, színes függöny az IKEA-ból, növény, poszterek a falon, néhány sajátos dekoráció és máris vidámabb itt minden hétköznap.

Oktatás:

A kurzus -mint a nevében is benne van- intenzív volt. Minden nap reggel kilenctől kétszer másfél óra kisebb csoportokban, majd az ebédszünet után még egy közös óra, ahol a szókincsünket fejlesztettük és a kiejtést gyakoroltuk. A 48 résztvevőt három 16 fős csoportra osztották, így a délelőtti órákon kis létszámú csoportokban szívhattuk magunkba a finn nyelv alapjait. Azt hiszem az én csoportom kapta a legjobb tanárnőt. Kedves volt, segítőkész és emellett azt hiszem kissé hiperaktív. Soha nem fagyott le a mosoly az arcáról és nagyon lelkiismeretesen vette a tanítást. Mindenki kapott egy 65 oldalas nyelvkönyvet, ami direkt az ilyen kurzusokhoz készült és az egyik tanárunk állította össze. A címe Suomea sinulle (Finnish for You), valószínűleg a leendő EILC hallgatók is ezzel a könyvvel fognak találkozni, ha Tamperét választják. A

tanulást az ábécével kezdtük, ami valamelyest hasonlít a magyarhoz, nem voltak számomra idegen hangok. A spanyolokkal szemben volt egy kis előnyöm, viszont azt nem merném mondani, hogy a finn és a magyar nyelv hasonlít egymásra. A magyar nyelv egyedi! A könyv mellett minden nap kaptunk még egy-két fénymásolatot, melyen a fontosabb kifejezések, feladatok vagy éppen dalszövegek voltak. Rengeteg interaktív szituációs és párbeszéd feladatot végeztünk, gyakori volt a kiscsoportos munkavégzés is. Kézből kézbe repült a pontos labda, így gyakoroltuk az alapvető párbeszédet. Úgy gondolom így a legkönnyebb nyelvet tanulni, játszva tanulni. Maximálisan elégedett voltam a módszerekkel. Három hét alatt természetesen nem lehet egy nyelvet megtanulni, főleg nem a finnt. A kurzus viszont elég volt ahhoz, hogy elsajátítsuk a mindennapi életben szükséges alapvető kifejezéseket, ami megkönnyíti az elkövetkezendő félévet/évet amit Finnországban töltünk.

Programok:

A szervezők sok izgalmas programmal tették színessé a kurzust, ezzel segítették a csoport összekovácsolódását is. Első nap egy egész délutános gyalogtúrán vettünk részt, bejártuk a város központját valamint felsétáltunk Pyynikkibe, a kilátótoronyhoz, ahol megkóstolhattuk a finn fánkot, a munkkit.

Elhajózáztunk egy közeli szigetre, ahol grilleztünk, fociztunk, úszkáltunk a tóban és kipróbáltunk egy igazi fa tüzelésű szaunát. Meglátogattuk a Vaprikki múzeumközpontot és közösen néztünk meg egy finn filmet moziban. Lehetőségünk volt bowlingozni, valamint társasjáték délutánon részt venni egy ír pubban. A csapat rendkívül összetartó volt, így minden este együtt ültünk ki a folyó partjára a parkba és együtt szórakoztunk. Nagy élmény volt Európa minden részéből érkező hallgatókkal együtt tölteni három hetet, megismerkedni egymás- és a helyi finnek kultúrájával.

Étkezés:

Finnország drága, és ez alól az étel sem kivétel. A hallgatók viszont majdnem fél áron vehetik igénybe a menza kellemes szolgáltatásait. A kurzus előtt kaptunk egy papírt, mellyel azt igazoltuk, hogy a diák kedvezmény minket is érint. Nem azt a menzát kell elképzelni, amit otthon megszokhattunk. Sokkal inkább hasonlít egy svédasztalos ebédhez a rendszer. Minden nap két különböző húsfétel vagy vegetáriánus menü közül lehet választani 2,55 €-ért, valamint 2,30 €-ért leves menü. A főételekből meghatározott mennyiséget lehet venni (pl. egy szelet hal vagy hét darab húsgolyó), ezen felül viszont „korlátlan fogyasztás” van. Külön kistányérra szedhetünk salátát, ízlés szerint nagy zöldségválasztékból és emellett vannak még különböző kenyérféleségek vajkrémmel. Az ebédhez jár még egy pohár tej, kefir, szörp vagy home made ale (fordítása házi sör, viszont alkoholmentes és must íze van) és korlátlan víz. Úgy gondolom ennyi pénzért otthon sehol nem kapni ilyen mennyiséget és minőséget. A hosszabb közös szabadidős tevékenységek

alkalmával a kurzus szervezői elláttak minket szendviccselel és üdítövel, valamint egy alkalommal sütöttek nekünk makkarát, ami a finnül kolbászt jelent, ezek itt a grillhagyományok.

Internet használat:

A kurzus ideje alatt megkaptuk az egyetemtöl az alapszintü felhasználói fiókot, így használhattuk az egyetemen lévő számítógépeket. A fiókhöz tartozik még egy 200 oldalas nyomtatási kvóta, melynek majd a felét sikerült elhasználnom, természetesen privát céllal. Az egyetemen nyújtotta lehetőségeket nem feltétlenül aknázták ki a kurzus résztvevöi, hiszen mindenki otthonában volt internet hozzáférés. Részemről annyi volt otthon, hogy bedugtam az UTP kábelt a gépembe, és már csatlakoztam is a hálózathoz. Semmi regisztráció vagy procedúra az IP címmel.

Vizsga, értékelés:

A három hét alatt magunkba szívott tudásról számot kellett adni, így aztán mindenki megpróbálta a lehető legkomolyabban venni a tanulást. A harmadik hét szerdáján reggel nyolctól kezdödték a szóbeli vizsgák, tízperces időeltolásokkal mindenkinek megvolt a maga időpontja. Nekem szerencsére csak 9:15-re kellett mennem, így nem kellett túl korán kelnem. Természetesen izgultam egy kicsit, de azért magabiztosan letudtam az ötperces szóbeli vizsgát. A vizsga abból állt, hogy a vizsgáztató tanár kérdéseket tett fel a tanult anyagból, nekünk pedig válaszolni kellett ezekre. Mindezt finnül és négyszemközt.

Vizsga után elégedetten távoztam. Éreztem, hogy ejtettem néhány hibát, de azért gördülékenyen ment a beszéd. Ez után már "csak" az írásbeli vizsga következett csütörtök reggel kilenckor. A vizsga hat oldalas volt, szövegértéssel kezdtünk (magnóhallgatás) majd szép nyugodtan mindenki nekiállt kitölteni a maga kis tesztjét. Első ránézésre nehéznek tűnt, de idővel kitisztultak a sötétnek hitt foltok is, és mindent kitöltöttem. A vizsgám mindkét részét 83%-osra teljesítettem, ami egy erős középmezőnyt jelentett a csoportomon belül.

Javaslatok:

Mindenkinek csak ajánlani tudom az EILC-t! Remek lehetőség, amit hiba lett volna nem kihasználni. Nagyon jól éreztem magam, és az is nagyon jó érzés, hogy egy kicsit tudok finnül is. A helyiek is nagyra értékelik, amikor finnül szólalok meg. Az EILC-s diákok egy kis előnnyel indítanak a tanév elején, hiszen ök (mi) akkorra már beilleszkednek az új környezetbe és rengeteg nemzetközi barátal rendelkeznek. Tampere pedig talán a legmegfelelőbb város a diákoknak, mondhatni egyetemváros. Három egyetem egy kétszázézer fös városban, rengeteg hallgató, rengeteg program. Go Tampere!